

Glasilo DZC Janeza Levca

USTVARJAMO VEZI

Napisano v lahkem branju

Izdaja:

Delovni in zaposlitveni center Janeza
Levca, Karlovška cesta 18, Ljubljana

Urednici:

Karmen Sadar, Silvia Tavčar

Pomoč pri pisanju in oblikovanju
člankov: Karmen Sadar

Oblikovanje, lektura in priredba v lahko
branje: Silvia Tavčar

Testni bralci:

Aleš Gorenc, Metka Topič, Katja Plastić,
Sandi Štravs

Naklada: 200 izvodov

Izid: Februar 2023

KAZALO

- Uvodni pozdrav
- Kaj se je dogajalo v letu 2022...
- Intervju z Borutom Pahorjem
- Lepi spomini na Manco

Drage bralke, dragi bralci!

Veseli nas, da lahko spet skupaj pregledamo, kaj vse se je pri nas zgodilo v letu 2022.

Nekaj dogodkov se bom v uvodu spomnila.

O ostalih dogodkih pa nas bodo spomnili v člankih.

Kot boste lahko prebrali, se je pri nas veliko dogajalo.

Bilo je veliko prijetnih stvari, bili pa smo tudi žalostni.

Po hudi bolezni nas je zapustila naša Manca.

Skupnih trenutkov z Manco se bomo v nadaljevanju časopisa še posebej spomnili.

Po dolgoletni vključitvi v DZC se je upokojil naš Franci.

V mesecu februarju nas je obiskal takratni predsednik države Borut Pahor. Z nami je preživel nekaj prijetnih ur. Konec leta pa smo obisk vrnili in obiskali predsedniško palačo.

Bili smo aktivni pri različnih športih in tudi tekmovali. Ponosni smo na vse dosežke.

V mesecu maju smo praznovali obnovo našega parka. Ob lepem spomladanskem vremenu smo se družili s povabljenimi gosti. Pripravili smo tudi razstavo fotografij.

Lepe spomine imamo na
zimovanje in letovanje.
Na skupnem izletu smo si ogledali
letališče Jožeta Pučnika in si v
Planici ogledali smučarske skoke.
Obnovili smo znanje iz
prometne varnosti,
Obiskali sta nas policistki iz
policijske postaje Ljubljana Vič.

Ekipa Delovnega in zaposlitvenega centra
Janeza Levca (kratica je DZC).

Ves čas smo tudi pridno delali
v knjigoveški in ustvarjalni delavnici.
Skrbeli smo za vzdrževanje čistoče
in delali v parku.

Nekateri uporabniki so delali izven
našega varstveno delovnega centra.

Leto smo prijetno zaključili,
pred tem pa nas je obiskal Dedek Mraz.

Želim vam prijetno branje!

Elvira Agić Kek

Strokovni vodja DZC Janeza Levca

KAJ SE JE DOGAJALO V LETU 2022 ...

Praznovanje rojstnega dne Urške in Minele

Napisala Urška Cvek

Na fotografiji sta Urška in Minela med praznovanjem rojstnega dne v DZC-ju.

Z Minelo sva skupaj
praznovali 40. rojstni dan.
V službi sva dobili torto.
Obe z Minelo sva dobili
tudi majčko in zvezek.
Hvala za darilo.
Bilo je zelo lepo.

Nova članica Strokovnega sveta

DZC Janeza Levca

Napisala Špela Sadar

3. februarja se je ob 14. uri zbral
Strokovni svet DZC Janeza Levca.
Kot nova članica sem bila
prvič prisotna tudi jaz.
Moram priznati,
da sem bila malce nervozna.

Na fotografiji je
Špela Sadar
(Špela je sestra
od Karmen).

Zbrali smo se:

ravnatelj Centra Janeza Levca

Matej Rovšek,

strokovna vodja Elvira Agič Kek,

skupinska habilitatorica Silvia Tavčar,

učiteljica v šoli Janeza Levca

Ivanka Smrekar,

vodja VDC Sonček Helena Kos in

moja malenkost.

Ob kavici in piškotih smo se
pogovarjali o delovanju DZC-ja.
Najprej smo pregledali,
kaj vse se je dogajalo prejšnje leto.
Pogovarjali smo se tudi,
kako je koronavirus vplival
na zadane načrte.
Izmenjali smo tudi izkušnje iz Sončka
in Centra Janeza Levca.

Ugotovili smo,
da so se načrtovane dejavnosti
kljub koronavirusu,
v veliki meri tudi izvedle.
Skratka, da ste bili uporabniki
in zaposleni zelo pridni.
Nato smo se lotili še načrta
za letošnje leto.

Govorili smo o vsem:
kaj vse bi lahko počeli,
kaj si želite uporabniki,
kaj bi bilo koristno početi in
kako bi se vsega skupaj lotili.

Za konec pa naj povem še to.
Na prvem sestanku sem bila res
večinoma tiho in poslušala ostale.
Tako se namreč največ naučiš.
Vendar mislim,
da bom lahko že naslednjič
tudi sama podala kakšno
zanimivo in pametno idejo.
Vsaj upam tako,
saj si res želim prispevati k temu,
da se imate zanimivo in lepo.

Toplice v Podčetrtku

Napisala Manca Vidic

V soboto, 5. februarja
smo odšli v toplice.

Šli smo mami, oči
in moja dva nečaka.

Na poti smo se
ustavili na Trojanah.

Vsak je pojedel en krof
in nekaj popil.

Krofe smo vzeli tudi s seboj.

Ko smo prispeli v Podčetrtek
smo se ustavili v neki domači gostilni.

Tam smo nekaj pojedli in popili.

Ko smo odhajali
smo odšli še do čokoladnice.

Ko smo prispeli v toplice
smo se prijavili na recepciji
in odšli v sobe.

Vzeli smo stvari iz kovčka,
se oblekli v kopalke in
se šli kopati v bazen.

Odpravili smo se tudi na izlete.
Šli smo na grad Podsreda
in grad Podčetrtek.
Pogledali smo tudi jelenov greben.

V soboto smo se odjavili in
se šli še kopati.
Med potjo smo se ustavili
spet na Trojanah in
kupili nekaj krofov za domov.
Bile so lepe počitnice,
vendar je prehitro minilo.

Zimovanje na Ribniškem Pohorju

Napisala Eva Zavodnik

Na fotografiji so Kristjan, Eva, Anica, Klemen, Katja, Ervin in Jasmina na Ribniškem Pohorju.

V ponedeljek, 28. februarja

smo se zjutraj zbrali

na Šmartinski pri Mercatorju.

Z avtobusom smo se odpeljali

na Ribniško Pohorje.

Ko smo prispeli smo šli
najprej pogledati sobe in
zložili ven iz kovčkov.
Popoldne smo šli nekateri smučati,
drugi pa so se sprehajali.

Naslednji dan je šla
ena skupina na pohod,
druga pa je šla smučati.
Tako je bilo vsak dan.
Za pusta smo imeli maškare.
Bili smo metuljčica,
bela miška, buča,
princeska, Asterix in Obelix.

Hrana je bila odlična.
Vse je bilo odlično.
Imeli smo tudi športne igre.
Zadnji večer smo imeli zabavo.

Na fotografiji so Eva, Ervin, Kristjan, Klemen, Anica in Katja v pustnih kostumih.

V petek smo se vrnili
z avtobusom nazaj v Ljubljano.
Ko smo prispeli,
me je pričakal brat Luka.
Luka me je odpeljal na Kras,
kjer sta naju čakala mami in oči.
Bil je lep teden.

Dopust v Kranjski Gori

Napisala Daša Merčun

Februarja sem šla s starši
v Kranjsko Goro.

Bili smo v hotelu.

Imeli smo apartman.

Kužija Vinija smo vzeli s seboj.

Imela sem osebnega trenerja,
ki me je učil smučati.

Med smučanjem sem enkrat padla.

Vsak večer smo šli ven na pijačo.

Jedli smo tudi pico.

V Kranjski Gori smo se imeli lepo.

Tak izlet bi še kdaj ponovila.

Planica

Napisal Ervin Adrović

Sredi marca smo šli
z avtobusom v Planico.
Ker je bil avtobus že polno zaseden,
mi je sodelavka Karmen odstopila sedež.
Tako sem lahko šel v Planico.

Kvalifikacije so se začele
malo čez 10. uro.
Gledali smo,
kako naši skačejo.
Za njih smo navijali.

Okoli 12. ure smo pojedli malico.
Nekateri so odšli na stojnice.

Nismo gledali vseh kvalifikacij,
ker smo iz Planice prej odšli.
Nisem bil utrujen,
naslednji dan sem prišel
normalno v službo.

Na fotografiji so Daša, Matjaž, Eva in Jure
med navijanjem v Planici.

Obisk Martina v VDC Postojna in ogled bivalne enote

Napisala Silvia Tavčar

11. aprila smo odšli v Postojno.
Tam smo obiskali Martina.
Martin je bil včasih pri nas.
Sedaj je že dve leti v VDC Postojna.
V Postojni so nas
lepo sprejeli in pogostili.
Predstavili so nam njihov
varstveno delovni center in
razložili kaj delajo.
Martin nas je bil zelo vesel.

Kasneje smo odšli tudi v bivalno enoto.
Bivalna enota je del VDC Postojna.
Martin tam živi,
skupaj s petimi sostanovalci.

Na fotografiji je Martinova soba, ki si jo deli z enim stanovalcem.

Na fotografiji je dnevna soba in kuhinja bivalne enote v Postojni.

Stanovalci živijo v večjem stanovanju v centru Postojne.

Nekateri imajo svojo sobo.

Nekateri pa si sobo delijo s sostanovalcem.

V bivalni enoti je ves čas oseba, ki stanovalcem pomaga pri različnih stvareh.

Skupaj s stanovalci kuhajo, hodijo v trgovino, perejo perilo in čistijo stanovanje.

Stanovalci hodijo v službo v VDC Postojna.

Popoldne pridejo v bivalno enoto, kjer preživljajo svoj prosti čas.

Martin še vedno igra košarko.

Skoraj vsak dan gre po službi na igrišče.

Med vikendi gre včasih
na obisk k sorodnikom.
Občasno ga sorodniki obiskujejo
tudi v bivalni enoti.
Veseli smo, da je Martin našel
lepo življenje v Postojni.

Na fotografiji smo na obisku pri Martinu v
Postojni.

Specialna olimpiada v balinanju

Napisal Bojan Bertoncelj

Specialno olimpiado v balinanju
smo imeli letos maja.

Šli smo po medaljo.

Razdelili smo se v dve ekipi.

Eni smo tekmovali ekipno,
drugi so bližali.

Z nami so bili tudi navijači.

V ekipi smo igrali:

Eva, Bojan, Klemen in Karmen.

Darko je bil rezerva.

Vodja ekipe je bila Karmen.

V bližanju so igrali:

Aleš, Jure in Katja.

Igrali smo v drugi skupini proti

Ajdovščini – Vipava,

ki smo jih premagali.

Potem smo igrali z Radovljico,
ki nas je premagala.
Igrali smo še z Drago,
katero smo premagali.
Dve igri smo zmagali in eno izgubili.
Počutil sem se dobro.
Okoli 13. ure smo imeli kosilo.
Potem smo čakali na podelitev medalj.

Na fotografiji so Darko, Eva, Klemen, Bojan
in Karmen na balinarskem tekmovanju.

V drugi skupini smo
dobili srebrno medaljo.
Z nami je bil tudi Evin oče,
ki je ves čas navijal.
Po kosilu je vsem plačal sladoled.
Imeli smo se zelo lepo.
Čakam že na naslednji turnir.

Dan odprtih vrat

Napisala Suzana Brkić

13. maja smo imeli dan odprtih vrat.
Imeli smo tudi otvoritev parka.
Bil je lep sončen dan.
Povabljenih je bilo veliko ljudi.
Prišel je tudi varuh človekovih
pravic Peter Svetina.
Obiskovalci so si lahko ogledali
razstavljene fotografije.

Na dnevu odprtih vrat je bilo veliko obiskovalcev.

Najprej smo nekaj o parku povedali:

Kristjan, Eva, Sadi, Domen,

Jure, Karmen in jaz.

Nekaj je povedal tudi

direktor Matej Rovšek.

Posadili smo drevo
kot simbol prijateljstva
med nami in VDC Sončkom.
Nato smo imeli kosilo,
pekle so se tudi palačinke.
Dan je bil lep,
ravno pravšnji za prireditev.

Med obiskovalci je bil tudi varuh človekovih
pravic Peter Svetina.

Na fotografiji so Kristijan, Anže, Klemen, Eva in Ervin.

Na fotografiji je naš direktor Matej Rovšek med peko palačink.

Izlet na letališče

Napisal Mišo Psaltirov

Na fotografiji smo ekipa DZC-ja na letališču Jožeta Pučnika.

Na izlet smo šli v mesecu maju.

Zbrali smo se pred DZC-jem.

Na letališče nas je odpeljal avtobus.

Tam sta nas čakala dva vodiča.

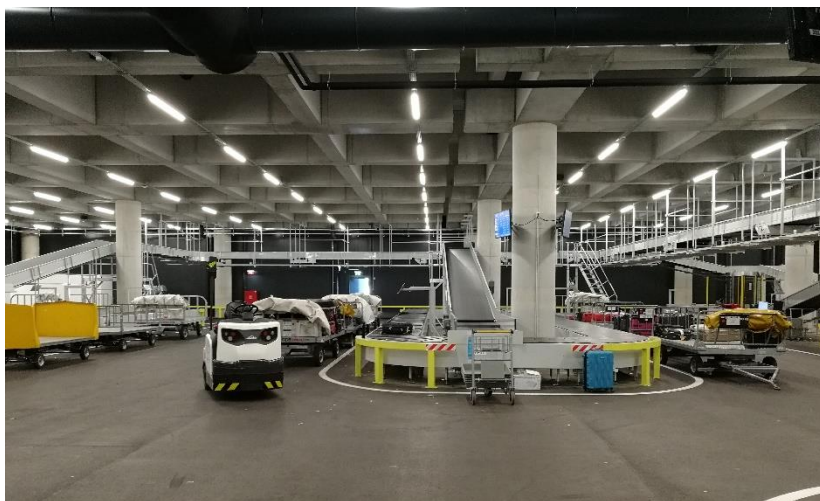
Vodiča sta nam pokazala celo letališče.

Šli smo čez senzor za pregled kovin.

Tam smo morali dati v škatle svoje osebne predmete.

Na fotografiji je ekipa DZC-ja med ogledom letališča.

Ogledali smo si, kako potujejo kovčki od terminala do letala.

Na fotografiji je gasilsko vozilo na letališču Jožeta Pučnika.

Videli smo tudi gasilski avto.

Na letališču imajo deset gasilskih avtomobilov.

Gasilci so ves čas prisotni in se izmenjujejo.

Po ogledu letališča smo šli na kosilo.

Po kosilu smo se odpeljali proti Ljubljani in potem domov.

Bilo je lepo.

Regijske igre Specialne olimpiade Slovenije

Napisal Anže Zalaznik

Regijske igre so bile v maju, eno soboto na Kodeljevem v Ljubljani. Tekmovali smo v različnih kategorijah. V teku na 100 in 200 metrov,

skok v daljino, skok z mesta, met krogle in Vortexa.

Iz DZC-ja nas je bilo 12 tekmovalcev. Veliko nas je dobilo medaljo. Bil je lep sončen dan.

Pogovorna skupina

Napisala Sabina Gruden

V DZC-ju že nekaj let poteka pogovorna skupina. V skupini sodeluje 7 uporabnikov. Nekaj uporabnikov se je v teh letih zamenjalo. Nekateri pa so vključeni že od začetka.

Člani v skupini se ne menjajo in so stalni. V skupini sodelujeva tudi Jasmina in jaz. V vseh teh letih smo obravnavali že zelo različne teme. Teme predlagajo člani skupine ali pa jih določiva Jasmina in jaz.

V letu 2022 smo se redno srečevali vsakih 14 dni. Teme so bile zelo različne. Pogovarjali smo se o potrebah, željah, bivanju v bivalni enoti, o samostojnem življenju, sprejemanju odločitev, kaj lahko počnemo v prostem času, zdravem načinu življenja, prijateljstvih, čustvih, smrti oseb, ki jih imamo radi, pa tudi o volitvah, praznikih in še o čem.

Kako skrbimo za hišo in okolico

Napisala Jasmina Komić

Za to, da naša hiša
ostane čista in urejena,
skrbimo z rednim vzdrževanjem.

To pomeni,
da vsak dan hišo posesamo,
očistimo stranišča,
spraznimo koše za smeti.
Vsak teden pomijemo tudi tla.
Za urejenost hiše skrbimo tudi
z rednim razkuževanjem kljuk,
brisanjem prahu, čiščenjem oken, ...

Pred našo hišo imamo
zelo lep park.
Za urejeno in lepo okolico
skrbimo vse leto.

Na fotografiji je Aleš med delom v parku.

To pomeni, da kosimo travo,
pograbimo listje, kidamo sneg,
pometemo stopnišče, ...

Hišo in okolico urejamo sami in
se s tem učimo koristnih spretnosti.

Dan lahkega branja

Napisala Kristjan Jordan
in Karmen Sadar

8. junija smo odšli v Slovenj Gradec.
Tam je bila razstava lahkega branja.
Videli smo različne knjige,
revije in brošure,
ki so bile napisane v lahkem branju.
Tudi naš časopis je bil razstavljen.

Na fotografiji so Ervin, Kristjan, Karmen in
Silvia v Slovenj Gradcu.

Knjige o lahkem branju piše tudi pisateljica Aksinja Kermauner. Povedala je nekaj stvari o lahkem branju. Kaj pravzaprav je lahko branje. Lahko branje pomeni, da je napisano na enostaven način. Tako, da lažje razumemo, kaj beremo. Danes so predlagali tudi nove ambasadorje lahkega branja. Ambasador je pomembna oseba, ki drugim nekaj predstavlja. Eden izmed novih ambasadorjev je pevec Adi Smolar.

Na fotografiji je Karmen z ambasadorjem lahkega branja Adijem Smolarjem.

Letovanje v Portorožu

Napisal Tomaž Hočevar

Letos sem se odločil,
da grem z ekipo DZC-ja v Portorož.
Vsi so se razveselili in
me lepo sprejeli.
Odločil sem se,
da bom pripravil
nekaj zanimivih aktivnosti.
Tako so nastale »Igre brez meja«.
Skupaj smo se veselili
odhoda v Portorož.
Vse je bilo zelo dobro organizirano.

Sobo sem si delil s tremi fanti.
Izstopal je Bojan,
ki mi je zelo pomagal.
Bil je moj pomočnik.
Luka je zelo prisrčen fant,

ki potrebuje nekaj več pozornosti.
Skozi smeh in dobro voljo
sva vse opravila in uredila.
Ervin pa je kot tiha in pridna
mravljica sledil vsem nalogam.

Na plaži je bilo res veliko veselja.
Še posebej ob igrah »Hokej na plaži«
in »Baloni na plaži«.

Na fotografiji sta Metka in Mišo med Igrami
brez meja.

Na fotografiji so Matjaž, Luka in Anica.

Veliko bi zamudil,
če se ne bi udeležil
letošnjega letovanja.

Imeli smo igre v vodi, plavanje in
zabavo s kajakom in supom.

Organiziral sem tudi izlet.

Z ladjico smo se odpeljali
v ribogojnico na morju.

Nato smo šli v Sečoveljske soline.

Sprehod po Sečoveljskih solinah.

Večerni odhodi v mesto.

Posebno doživetje pa so
bili večerni sprehodi,
ki so bili zelo sproščujoči.
Zadnji večer smo tudi zaplesali.
Vsem udeleženiim na letovanju
smo podelili medalje.
Najboljša ekipa v igrah na plaži
je prejela tudi pokal.

Teden je hitro minil in
s tem tudi moje prostovoljstvo.
Bila je prijetna izkušnja
v mojem življenju.
Užival sem v družbi meni dragih oseb
in se jim zahvaljujem,
da so me tako prijazno sprejeli.
Moja obljuba je,
da se bom z veseljem še kdaj
udeležil tako prijetnega druženja.

Pošta

Napisala Bojan Bertoncelj
in Katja Plastić

Enkrat na teden
neseva pošto na
Karlovško.
Greva na avtobus
številka 6 in
nato prestopiva na
avtobus številka 3.
Pošto oddava
Tomažu.

On nam da pošto,
ki jo neseva nazaj na Tržaško.
Če ni prometa prideva nazaj v eni uri.
Po pošto hodimo ob
ponedeljkih, sredah in petkih.
Pri tem se izmenjujemo.
Vsakič nosi pošto nekdo drug.

Moje tri službe

Napisal Igor Pavlović

V DZC-ju delam že dolgo časa.

Delam največ z glino.

Pripravim glino za ulivanje,

odprem kalup in ulijem.

Glino tudi brusim in jo glaziram.

Sesam hišo in urejam park.

Ob četrtnih delam na Žalah.

Žale so največje pokopališče v Ljubljani.

Na Žalah skrbim za urejenost
parka in pokopališča.

Po delu se družim s sodelavci.

Enkrat na mesec pomagam

tudi v Skrbovin`ci.

Tam pomagam prodajati izdelke
iz našega in drugih VDC-jev.

Igor pri delu z glino
v DZC-ju.

Igor med delom na
Žalah.

Igor v Skrbovin`ci.

Dopust v Prekmurju

Napisala Karmen Sadar

V začetku septembra sva šli z mami
v Prekmurje k prijatelju Abelardu.

Stanuje v Dobrovniku.

Na poti v Prekmurje
nama je počila guma.

Še dobro, da je počila
zadnja guma in ne sprednja.

Če ne bi bilo hudo.

Poklicali sva asistenco,
da bi zamenjali gumo.

Imeli sva rezervno gumo,
z njo sva lahko vozili največ
80 kilometrov na uro.

Morali sva poiskati
najbližjega vulkanizerja.

Dali so nama rabljeno gumo,
da sva se lahko odpeljali do Prekmurja.

Popoldne sva prišli k prijatelju
Abelardu v Dobrovnik.

Abelard in Darja sta naredila
odlično kosilo.

Nato sem gledala odbojko.

Igrala je Nemčija proti Sloveniji.

Nemčija je v odbojki že drugič
izgubila proti nam.

Zvečer je bila še košarka.

Igrala je Madžarska proti Sloveniji.

Slovenija je zmagala.

Naslednji dan je igrala Slovenija
proti Bosni in Hercegovini.

Slovenija je izgubila.

Bili smo zelo slabi.

Na fotografiji je Karmen na obisku pri znancih v Prekmurju.

En dan nas je gospod Sekereš povabil na pico.

Gospod Sekereš je sosed od Abelarda.

Zadnji dan smo skupaj pri prijatelju Abelardu pili kavo.

Povedal je, da so imeli težave s sršeni.

V pomoč je poklical tudi gasilce, vendar jih ni bilo od nikoder.

V Prekmurju sem se imela lepo.

Prihod v novo službo

Napisala Iza Jarec

Na fotografiji je Iza.

V DZC-ju sem začela
delati 13. septembra.

Delam v kreativni delavnici.

Sprejeli so me lepo.

Prvi dan sem se

spoznala z novimi sodelavci.
Mentorica Anica mi je dala list papirja,
da sem najprej risala.
Ker zelo lepo rišem,
sem risala zmaje na skodelice.
Tudi na zvezek sem narisala zmaja.
Spoznala sem tudi Skrbovin`co,
ko sem bila s Silvio in
sva nesli naše izdelke.
Vsak dan delam do 14. ure.
Z mentorico Špelo šivam
čestitke in srčke,
ki jih sproti polnim s filcem.

Z vsemi se zelo dobro razumem.
Delala sem tudi že v kuhinji
in čistila stranišča.
Šla sem po pošto
s sodelavcem Bojanom.
En dan sem delala tudi v knjigoveznici.

V službi je zelo lepo,
spoznala sem veliko novih ljudi.
Rada hodim delati.

Festival Igraj se z mano

Napisal Domen Rep

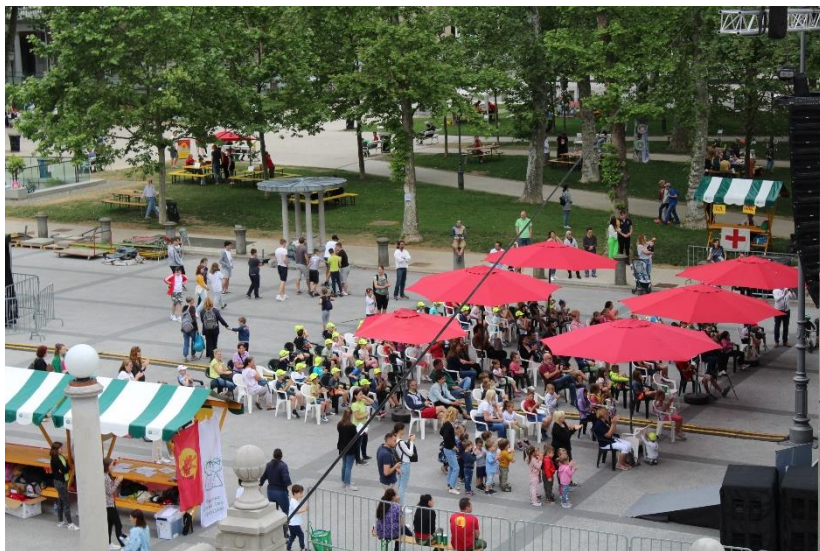
Na fotografiji je Domen kot prostovoljec na festivalu Igraj se z mano.

Festival Igraj se z mano
se je začel maja.
Tudi letos sem pomagal
kot prostovoljec.

Vstal sem zelo zgodaj zjutraj.
Oblekel sem se in
v miru pojedel zajtrk.
Od doma sem šel ob 5. uri zjutraj.
Na avtobusni postaji
sem srečal sodelavko Urško.

Pred pričetkom festivala
smo stvari naložili v kombi.
Ena polovica je šla na Kongresni trg,
druga polovica pa je šla še pripraviti.
Naslednji dan smo se dobili
na Kongresnem trgu.

Tam smo pripravljali
stojnice za delavnice.
Pripravili smo dežnike in stole.
Bili so različni nastopajoči na festivalu.
Najprej sem mislil,
da bo festival tudi v soboto,
a je zaradi slabega vremena odpadlo.

Festival Igraj se z mano na Kongresnem
trgu v Ljubljani.

Za nagrado pa smo bili
meseca oktobra na izletu na Koroškem.
Sprostili smo se ob pijači,
odšli smo tudi na flos (splav)
in tam pojedli kosilo.

Na fotografiji je Muhamed na splavu v Črni
na Koroškem.

Ljubljanski maraton

Napisala Eva Zavodnik

Že dve leti ni bilo
Ljubljanskega maratona.
Bil je prepovedan
zaradi korona virusa.

V soboto, 22. oktobra smo se
zbrali na Levstikovem trgu.
Skupaj smo se odpravili na štart,
ki je bil pri Drami.
Ob 12.30 uri smo vsi štartali.
Tekli smo na 600 metrov.
Na teku nas je veliko sodelovalo.
Iz DZC-ja sva bili samo Daša in jaz.
Anica je navijala za naju.

Ko smo pritekli v cilj,
smo dobili medaljo.
Bil je moker dan,
vseeno je bilo lepo.
Tudi drugo leto
bom šla na maraton.

Na fotografiji sta
Daša in Eva na
Ljubljanskem
maratonu.

Prihod nazaj iz porodniškega dopusta

Napisala Silvia Tavčar

V decembru 2021 sem se vrnila v DZC.

Eno leto sem bila odsotna
na porodniškem dopustu.

Rodila sem drugo hčerko.

Ime ji je Ekaterina.

Sedaj je stara že 2 leti.

Ekaterina je navihana punca,
doma nam nikoli ni dolgčas.

Ravno ko doma kaj pospravim,
pride in vse razmeče.

Starejša hčerka Viktorija je stara 7 let.

Nikoli ni tako razmetavala
kot Ekaterina.

Je bolj mirna.

Pravijo, da je vsak otrok drugačen.
Ugotavljam, da je to popolnoma res.
Všeč mi je,
da sem spet del naše ekipe.

Obisk pri (bivšem) predsedniku države Borutu Pahorju

Na fotografiji smo ekipa DZC-ja na obisku pri takratnem predsedniku države Borutu Pahorju.

21. novembra nas je na obisk
povabil predsednik Borut Pahor.
Vsi skupaj smo šli v
predsedniško palačo.
Avtobus številka 14 nas je pripeljal
skoraj do predsedniške palače.
Z nami so šli gospa Elvira, Anica,
Silvia in Sabina.

Najprej smo si slekli bunde.
Nato nas je ekipa Boruta Pahorja
odpeljala do kristalne dvorane.
Tam smo videli dva velika lestenca.
Lestenec je velika luč, ki visi iz stropa.
Vodja ekipe predsednika Pahorja
nam je povedala,
da je vsak težek eno tono in pol.

Kmalu za tem je prišel sam
predsednik Borut Pahor.

Na fotografiji smo ekipa DZC-ja v kristalni dvorani predsedniške palače.

Karmen mu je predala naš časopis,
v katerem je objavljen intervju z njim.

Naredili smo skupinsko sliko,
potem nas je peljal v svojo pisarno.

Klemen se je usedel
na predsedniški stol.

Predsednik Borut Pahor se je
pošalil in Klemna imenoval
za svojega podpredsednika.

Potem nas je ena gospa peljala
še po drugih prostorih.
Na koncu so nas lepo pogostili.
Bilo je nekaj nepozabnega.
To se ne zgodi vsakemu,
da ga predsednik povabi v svojo palačo.
Pri predsedniku mi je bilo zelo všeč.

Napisal Jan Rus

S sodelavci smo šli na obisk
k predsedniku Borutu Pahorju.
Decembra ga je zamenjala
nova predsednica Nataša Pirc Musar.
V predsedniški palači sem bil drugič.
Prvič sem bil z mamo na obisku
na dnevni odprtih vrat.
Takrat mi je predsednikova sodelavka
poslala sliko, na kateri sem
s predsednikom in njegovo ženo Tanjo.

Sliko imam v okvirju in visi v naši kuhinji. Predsednik Pahor je zelo prijazen. Odstopil mi je svoj delovni stol, v katerem sem nekaj časa sedel. Na obisku smo se imeli zelo lepo.

Na fotografiji sta Klemen in Iza z (bivšim) predsednikom Borutom Pahorjem.

Napisal Klemen Mlakar

Moje delo v Skrbovin`ci

Napisala Karmen Sadar

Že nekaj časa delam v Skrbovin`ci.

Najprej sem delala s Silvio.

Potem smo se odločili,

da bom začela delati z Darjo.

Darja je zaposlena v Skrbovin`ci.

Na fotografiji
sta Darja in
Karmen pri delu
v Skrbovin`ci.

V Skrbovin`ci dela tudi Emir.
Zmenili smo se,
da bom poskusno delala tudi z njim.
Meseca oktobra sem prvič
delala z Emirjem.
Z njim je bil njegov asistent
po imenu Luka.

Vsi smo se zelo dobro ujeli.
Rada bi še kdaj delala z Emirjem.
Zmenili smo se tudi,
da bom delala večkrat na mesec.

To je bilo zame novo doživetje.
Bilo je lepo.
Čeprav sem se bala,
da bo šlo kaj narobe.

Telovadba

Napisal Jure Jerovšek

Vsako sredo hodim na telovadbo
na Levstikov trg.

Telovadim, da nekaj naredim za sebe.

Na telovadbo hodijo tudi drugi sodelavci.

Telovadimo vsako sredo.

Na telovadbi je lepo,
ker se družim z drugimi.

Vsako sredo poteka telovadba v okviru
Društva za kulturo inkluzije.

Intervju s Francijem Gradiškom

Intervju opravila Karmen Sadar

Na fotografiji
je Franci
Gradišek.

Povej mi nekaj o sebi?

Tukaj sem že 22 let.

Rad prihajam na delo, rad delam tukaj.

Lepo se razumemo s sodelavci.

Ne vem, kaj naj ti še povem.

Doma delam vsak dan.

Zalivam vrt, imamo sadno drevje,
ki ga je potrebno obrezovati.

Kdaj si začel delati v knjigoveznici?

Meseca maja, leta 2000.

Kakšno delo opravljaš v knjigoveznici?

Vse, odvisno kateri mesec je.

Štancanje, luknjanje vrečk, tudi
koledarje delam.

Delam bloke za zdravnike, špirale,
različna ročna dela.

Skratka vse.

Delam tam,

kjer me najbolj potrebujejo.

Ali se dobro razumeš s sodelavci?

Ja zelo dobro se vsi razumemo.

Kdo je bil tvoj prvi šef?

Ko sem začel delati v knjigoveznici je bil moj prvi šef gospod Gros. Delal sem tudi v tiskarni učne delavnice.

Kje si doma?

Senožeti v Dol-u pri Ljubljani. Senožeti je vas.

Kaj počneš v prostem času?

V prostem času se sprehajam, hodim na morje, rad plavam. Prosti čas preživljam z družino. Hodim na izlete.

Skrbovin`ca

Napisala Silvia Tavčar

Leto 2022 je bilo uspešno leto.
Skrbovin`ca je bila odprta celo leto.
Skupaj smo prodali veliko izdelkov.
Veliko več kot leto prej ali med korono.

Skrbovin`ca je odprta že 5 let.
Ljudje so začeli prepoznati naše izdelke.
Vračajo se k nam po nakupe.
Imamo veliko rednih strank.
Še vedno pa je največ turistov,
ki kupujejo suvenirje.

V letu 2022 so se nam pridružili
kolegi iz CUDV Dolfke Boštjančič iz Iga.
Sedaj nas je 5 partnerjev,
ki sodelujemo pri projektu Skrbovin`ca.
Vesela sem, da nas je še več.

Skrbovin`ca v letu 2017.

Skrbovin`ca danes.

V letu 2022 smo veliko sodelovali.
Celo leto smo se trudili,
da bi naredili čim več izdelkov.
V Skrbovin`ci smo prodajali in
dežurali po urniku.
Pohvale vsem Skrbovinčarjem,
ki tako radi pomagajo v Skrbovin`ci.

Vsako leto povem:
Skrbovin`ca je zgodba o uspehu!
In na to smo zelo ponosni.

Vabljeni, da nas obiščete
na Mačkovi 1 v centru Ljubljane!

<https://www.facebook.com/skrbovinca/>

<https://www.instagram.com/skrbovinca/>

INTERVJU Z (BIVŠIM) PRESEDNIKOM DRŽAVE BORUTOM PAHORJEM

V mesecu februarju 2022 nas je obiskal takratni predsednik države Borut Pahor. Karmen Sadar je z njim opravila intervju.

Kaj najraje počnete v prostem času?

V prostem času se najraje ukvarjam s športom.

Pogledam kakšen dober film.

Če je mogoče združim

gledanje filma s športom.

Kolesarim na sobnem kolesu in gledam film.

Kaj vam je pri vašem delu najbolj všeč?

Kaj vam je pa najmanj všeč?

Najbolj mi je všeč to,
da lahko povežujem ljudi.
Najmanj mi je všeč to,
da mi to vedno ne uspe.
Moja naloga je,
da povežujem ljudi.
Ta naloga mi zelo ustreza.
To še ne pomeni,
da mi vedno uspe.

Na fotografiji je (bivši) predsednik države
Borut Pahor.

Kako ste občutili spremembe našega življenja zaradi korona virusa?

Nimam rad tega virusa.

Dve leti je oviral naše delo in upam, da se nas je naveličal.

Mislím, da je bilo to kar hudo.

Tukaj ste to odlično rešili.

Čestitam.

Jaz pa sem se kar težko znašel.

Naenkrat sem ostal brez vseh druženj z ljudmi.

To je pomembna naloga predsednika.

Ampak sedaj ne potrebujemo več toliko sprememb zaradi korona virusa.

Naše življenje bo počasi spet normalno.

Tega se veselim.

Kako menite, da je poskrbljeno za osebe s posebnimi potrebami v Sloveniji?

Moja teta ima posebne potrebe.
Z mojo teto sem odraščal.
Z njo sem bil,
ko sem bil otrok in najstnik.
Ko sva šla z mojo teto po vasi,
so se nama posmehovali.
Včasih ljudje niso dobro sprejemali
oseb s posebnimi potrebami.

Danes ni več tako.
Danes so vsi sprejeti v družbo.
Mogoče ne tako,
kot bi si vsak želel.
Opažam pa velik napredek.
Osebe s posebnimi potrebami
so bolj sprejeti.
Pravila in zakoni so napisana tako,
da so sprejeti.
Ljudje v Sloveniji bolj sprejemajo
osebe s posebnimi potrebami.

Občudujem ta napredek.

Vem pa,

da je še potrebno veliko narediti,

da bi bile osebe s posebnimi potrebami

še bolje sprejete.

Na fotografiji je Borut Pahor na obisku v našem varstveno delovnem centru.

Na fotografiji sta tudi naš direktor Matej Rovšek in naša vodja Elvira Agić Kek.

Kako vam je všeč naš

Delovni in zaposlitveni center?

Tukaj je zelo lepo.

Če bomo še kdaj prenavljali

predsedniško palačo,

ne bomo šli v Vilo pod Rožnikom

ampak bomo prišli sem.

Edino mi je žal,

da sem zgrešil dan.

Ker sem slišal,

da boste jutri imeli krofe.

Kakšni so vaši načrti za naprej?

Sem vedel,

da boste postavili eno težko vprašanje.

Nimam še načrtov.

S tem se bom ukvarjal drugo leto.

Drugo leto bo konec dovoljenja,

da opravljam delo predsednika države.

Na fotografiji je Borut Pahor na obisku v naši ustvarjalni delavnici.

Ali lahko poveste nekaj o sebi?

Včasih se mi zdi,

da že vse veste.

Ampak upam, da ne.

Trudim se, da bi dal vse od sebe.

Vendar kakšna stvar ne uspe,

čeprav se še tako trudiš.

Tako še nekaj ostane za naprej.

Se bom poskušal poboljšati,

če sem vas kdaj razočaral.

Karmen Sadar reče:

Mislím, da me niste nikoli

razočarali gospod predsednik.

Borut Pahor reče:

Karmen, tega nikoli

ne smete reči politiku.

Kaj ste študirali?

Po gimnaziji sem šel na fakulteto.

Študiral sem

mednarodne odnose in politiko.

To mi je bilo všeč.

Na nek način sem ostal tu do danes.

Na fotografiji sta Karmen Sadar in Borut Pahor med intervjujem.

Kdaj in zakaj ste se odločili za politiko?

Na gimnaziji nisem posebej izstopal.

Kdaj tudi nisem šel na pouk,
ko bi moral iti.

Opazil sem,
da sem kdaj pobegnil tudi v knjižnico.

Tam sem brskal po
tujih in domačih knjigah.
Zanimala me je zgodovina,
predvsem politična zgodovina.
Iz tega sem ugotovil,
da bi ta radovednost
lahko bila uporabna.

**Lahko na kratko in razumljivo
opišete vaše delo in naloge?**

Predsednik države nima
veliko določenih nalog.
So pa pomembne.
Naloge je treba skrbno opraviti.
Predsednik države lahko naredi stvari,
ki jih mogoče ne more
noben drug politik.
Slovenija potrebuje nekoga,
ki poskuša skupaj držati družbo,
da se ne skregamo.

Tako sem ves čas razumel
moje delo in naloge.
In včasih sem uspel,
vedno pa ne.

**Ali je zahtevno biti predsednik
v teh časih?**

Mislím, da je vsako delo zahtevno.
Rad bi bil najboljši.
Rad bi bil popoln.
Tako da je v vsakem primeru težko delo,
ampak ga opravljam z veseljem.
Najslabše je opravlјati delo,
ki te ne veseli.

**Ampak verjetno je še težje opravlјati
delo v času epidemije korona virusa?**

Ja, vsi se moramo znajti
v času epidemije korona virusa.
Meni ni bilo lahko,

ko kar naenkrat nisem
več mogel med ljudi.
Tako, kot sem danes prišel do vas.
V enem trenutku to ni bilo mogoče in
je bilo to prepovedano.
Potreboval sem kar nekaj časa,
da sem se znašel.
Ker druženje z ljudmi
je bila moja pomembna naloga.
Težje je bilo ugotavljati,
kaj ljudje čutijo, potrebujejo, kritizirajo.
Iskali smo druge poti,
ampak se je bilo treba navaditi.
Tako, kot vi.
Iz tega smo odnesli kakšno
dobro izkušnjo za naprej.
Super se mi pa zdi,
da bo naše življenje spet normalno.

Karmen Sadar reče:

Hvala gospod predsednik,
da ste nas obiskali.

Upam, da vprašanja niso bila pretežka.

Borut Pahor reče:

Ne, vse je v redu.

Spravili ste me v zadrego,
pa tudi rdeč sem postal.

Ampak dobro,

da se ne vidi zaradi maske 😊

LEPI SPOMINI NA MANCO

Napisali Igor Pavlović,
Eva Zavodnik in Karmen Sadar

Z Manco smo se spoznali
že na Dečkovi.

Leta 2011 smo se
preselili na Tržaško 79.

Z Manco sva na začetku
hodila peš domov (Manca in Igor).

Kasneje sta se nama pridružila
še Jana in Bojan.

Veliko smo se hecali.

Učil sem Manco delati z glino.

Hitro se je naučila delati z glino.

Manca me je naučila šivati (Karmen).

Ima dobre živce,

ker mi je morala veliko pomagati.

Kuhala je tudi milo in ga polstila.
Veliko je bila v kuhinji.
Vsak je bil rad z Manco v kuhinji.

Manca je bila na vseh tekmovanjih,
kar je mogoče.

Bila je povsod aktivna.

Najraje je igrala košarko.

Ko so bila tekmovanja,
so dobili veliko medalj.

Dobili so tudi pokal za prvo mesto.

Košarko so igrali tudi v Trstu.

Manca je bila najboljša
v namiznem tenisu in košarki.

Z Manco smo šli vsako leto na morje.

Manca je znala narediti zabavo na morju.

Vedno smo se imeli lepo.

Kadar je bila Manca v sobi z Dašo,
ji je naredila lepe čopke.

Manca skupaj s sodelavci na tekmovanju na Vrhniki.

Manca s sodelavci na letovanju v Portorožu.

Letos je Manca prišla za svoj
rojstni dan na obisk v DZC.
Vsi smo jo bili zelo veseli,
saj jo že dolgo nismo videli.
Pripeljala sta jo mama in oče.
Vsi smo jo prišli pozdraviti.
Nekateri smo jo objeli,
ker smo jo zelo pogrešali.
Enkrat letos je k nam prišel
na obisk tudi predsednik Borut Pahor.
Manca je bila takrat zelo lepa.
Spominjamo se,
da je prišel do Mance in
jo vprašal, kaj počne.

Draga Manca,
da ne boš mislila, da smo te pozabili.
Skoraj cel hodnik je poln tvojih slik.
Pogrešali te bomo košarkarji in
tudi v Skrbovin`ci manjkaš.

Bila si naš sonček,
vedno si prisluhnila in pomagala.
Bili smo dobri prijatelji.
Rešila si se težke bolezni in bolečin.
Vendar Manca naša,
prehitro si odšla.
Sedaj si v nebesih,
kjer te angeli čuvajo.
Gledaš nas iz nebes in nam govoriš:
Rada vas imam.

Mi, ki smo ostali,
te ne bomo nikoli pozabili.
Tako tolažimo en drugega.

